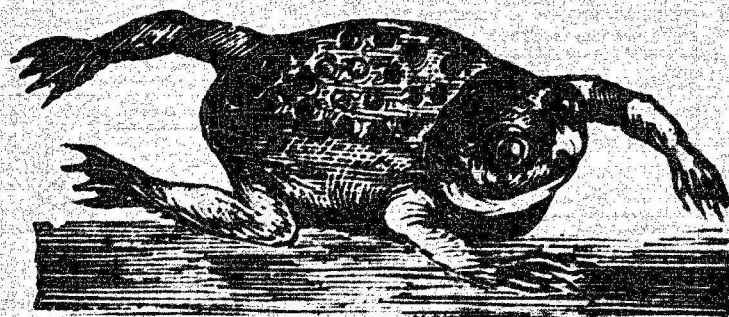

ΜΠΑΚΚΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Έν Ἀθήναις	Φρ.	6
Έν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	7
Έν τῷ Ἑξωτερικῷ	»	12
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα	»	10

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΕ ΔΙΣ.

Οἱ κοκτῆσαντες τὸν 2ον ἀριθμὸν θεωροῦνται συνδρομηταί.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

—ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5—

—ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5—

ΟΛΙΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ ΠΕΡΙ ΨΥΛΛΑ.

Τὰ δύο προγράμματα τοῦ Ψύλλα πολλοὶ ἐθεώρησαν ὡς γνήσια αὐτοῦ τέκνα· ἠπόρησαν δὲ πάντες πῶς ἐνῶ ἦσαν δίδυμα καίτοι ἑτεροχρόνως ἐμφανισθέντα εἰς τὸν κόσμον, εἶναι τοσοῦτον ἀπ' ἀλλήλων ἀνόμοια. Ἡμεῖς θὰ λύσωμεν τὴν ἀπορίαν. Τὰ προγράμματα ἐκεῖνα δὲν ἦσαν τέκνα τοῦ κ. Ψύλλα, ἀλλ' ἦσαν τέκνα ἀγνώστου πατρὸς ληφθέντα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑψηλοτάτου βουλευτοῦ μας καὶ υἱοθέντα μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ.

Τὰ προγράμματα ἐκεῖνα δὲν εἶναι δίδυμα οὐδὲ τὸν αὐτὴν ἔχουσι μητέρα ἀλλὰ τὸ μὲν ἓνα ἔχει μητέρα τὴν βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα τὸ δὲ ἕτερον τὴν βουλευτικὴν ἐπιτυχίαν· ἀμφότερα δ' ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι ἀγνώστου πατρὸς.

Ἐπάρχει ἐν τούτοις καὶ ἕκθετον τοῦ Ψύλλα τέκνον, εὐρισκόμενον ἤδη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ τὸ ὁποῖον λέγεται ὅτι ἔχει μητέρα τὴν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν.

Βλέπετε ὅτι ὁ κύριος Ψύλλας υἱοθετήσας, κυριολεκτικώτερον δ' εἰπεῖν ἀναγνωρίσας ὡς ἴδια, καίπερ ἀλλότρια, τρία τέκνα τριῶν διαφορετικῶν μητέρων, κατ' οὐδὲν ὑστέρησε τῶν ὀθωμανῶν, εἰσαγγαλιῶν τὸ πρῶτον αὐτὸς τὸν θεσμὸν τῆς πολυγαμίας.

Ἄδικεῖται ὅμως ὁ κύριος Ψύλλας καὶ δὲν εἶναι παράξενον ὁ ἀγαθὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ἐν τῇ ἀθωότητι του νὰ ὑποστῇ κατηγορίαν, ἐπὶ πράξει ἐν ἣ οὐδόπως ἐνέχεται, καὶ νὰ καταδικασθῇ ἐν τῇ πεπλανημένῃ τοῦ λαοῦ συνειδήσει, ἐάν τις δὲν ἔσπευδε νὰ καταδείξῃ τὴν ἀγαθοσύνην του. — τοῦτο, φίλα φρονοῦντες τῷ ἀνδρὶ, ἐρχόμεθα ἡμεῖς νὰ πράξωμεν.

Ὁ κ. Ψύλλας πρὸ μὲν τῶν ἐκλογῶν περιεβλήθη δорάν ἀλώπεκος καὶ ἐξέπουσεν ὡς ὄρνιθας, τὰς τῶν ἐκλογῶν συνειδήσεις μετὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς περιεβλήθη δорάν λέοντος καὶ ἐβρυχήθη ὡς λέων κατὰ τῆς ἐνεστῶσης κυβερνήσεως· καὶ ἠπάτησε τὸν λαόν, καὶ ἐτρόμαξεν, ὡς λέγουσιν οἱ τινες, τὴν κυβέρνησιν.

Δὲν ὑπάρχει χρεῖα σφοδροῦ ἀνέμου, ἀλλ' ἐρευνητικῆς

τινος αὔρας ὅπως ἀπαλλαγῇ ὁ κ. Ψύλλας τῆς ἀλώπεκος καὶ τῆς λεοντῆς, καὶ τότε θὰ μείνῃ ἀγαθὸς ἀγαθώτατος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὑπηρετῶν μετ' εὐσυνειδησίας σχολαστικῆς τὰς κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις, καὶ ἀριγίης ὡν πάσης κυβερνητικῆς ἐνεργείας, ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τῆς πολιτείας κατάστασιν.

Ἐγνώριζεν ὁ κ. Ψύλλας τὸ ἕκαστος ἐφ' ὃ ἐκλήθη, ὡς ἐγνώριζεν ὅτι δὲν ἐκλήθη διὰ νὰ παίξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς του, ἀν καὶ ἔφερε τὸ ὄνομά του.

Τώρα ἂν ἐρευνησῶμεν προσεκτικώτερον, θέλωμεν εὑρεῖν ὅτι τὰ προγράμματα ἐκεῖνα ἅτινα ἔφερον τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. Ψύλλα, ἦσαν ἀνεπιτη, τούλάχιστον ὑπὸ γραμματικὴν καὶ συντακτικὴν ἐποψίν, ἐνῶ ὁ κ. Ψύλλας ἐν τῇ ἀγνή καὶ ἀνοθεύτῳ αὐτοῦ ἐμφανίσει, ὀλίγην δείκνυσι στοργὴν πρὸς τε τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν.

Οὕτως ἐν παραδείγματι ἀναφέρομεν, ὅτι ὁ κ. Ψύλλας μεγίστην ἔχει ἀδυναμίαν εἰς τὴν δοτικὴν τῆς γραμματικῆς πτώσιν, καὶ δὴ ἀναδιψῶντες τὰ χειρόγραφα τοῦ ὑπάλληλου ἀνδρὸς εὐρίσκομεν μίαν δοτικὴν πληθυντικὴν τῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος ἔχων γραφομένην παρὰ τοῦ κ. Ψύλλα ἔχον τ ο ι ς καὶ βου ς δὲ ἂν ἦτο τὸ πτωχὸν αὐτὸ ἔχον τ ο ι ς καὶ ἐπὶ τοῦ κέρματος του ἂν ἐκαθεζέτο ὡς κῶνυψ ὁ κ. Ψύλλας, ὁ βου ς αὐτὸς θὰ ἐσφίδαζε θὰ ἐσπύρασσειν ὡς ἰχθὺς ζωντανὸς τιθέμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

Ἐν τούτοις φαίνεται ἡμῖν καθαρῶς ματαιοπονία ὡς ἐπὶ τὸ παιδικὸν κάπως τρεπομένη μικροσκοπικὴ ἐρευνα ἀντικειμένου ὅπερ καὶ τυφλοὶ θὰ ἀντιλαμβάνοντο δὲ ἀφῆς ἐξοσκηνέντης, ἂν ἐλάμβανον τὸν κόπον νὰ μεταβῶσι μέχρι τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

Τώρα δὲν ἀποροῦμεν πῶς ἐπλανήθησαν οἱ ἐκλογεῖς Ἀττικῆς καὶ πρὸ μὲν τῶν ἐκλογῶν τὸν ἠγόησαν καλῶς, μετὰ δὲ τῆς ἐκλογῆς τὸν παρὸν ὕψαν, διότι εἰς τὴν αὐτὴν οἱ ἐκλογεῖς ὑπέπεσαν πλάνην προκειμένου περὶ τοῦ Μικράκη. — Ὅπως δὲ ἠγόησαν καὶ παρηγόησαν ἓνα παράφρονά, ἦτο πολλὰ φυσικὸν νὰ ἐγνοήσουν, καὶ νὰ παρανοήσουν ἓνα ἀγαθὸν ἀγαθώτατον ἄνθρωπον. Α. Σ.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ.

Μουρέ θυμάστε ; . . . εἶν' ἐδῶ και ἕνας μάθας ὁποῦ ἀνέδρα σε τούτο νὰ το βῆμα ἀπ' αὐ
quant' ἀρριβάρια' ἀπ' τὸν τόπο τοῖ Ἀθήνας
 (γιατὶ ἐγὼ μαθές πιστέ μου δὲν ξεχάνω)
 τότε μουρ' ἀπὸ κάτω ἀπὸ μία πέντα
 γροικίσατ' ὅλοι σας τὴν ὑστερνὴ μου τὴν κουδέντα.

Μουρέ, σὰς εἶπα, ἔχετε καλὰ τὸ νοῦ σας
 μὴν τύχη καὶ ψηφίσετε τὸν κόντε Ῥώμα
 ἐκεῖδ' μουρέ ποῦ τσ' ἀποκατινοῦ σας
 μαθές τὴν κάτω κλάση τινὲ λέει βρώμα
 γιατί γ' ἐγὼ ἀπὸ τὴ Ζάκυθο δὲν κάνω **passo**
 ἀν ἐν' ἀπ' τοῖ συντρόφους μου τοῖ ἄλλοι χάτω

Τότε μουρέ σὰς ἔδωκα τὸ λόγο τοῖ τιμῆς μου
 καὶ νιώθετε τί πὰ νὰ πῆ, τιμὴ ; . . . θὰ πῆ **onore**
 θὰ πῆ μουρέ ἢ κρέμα τοῖ ὑπολήψις μου
 θὰ πῆ τ' ἀληθινὸ τ' ἀθρώπου **fiore**
 Μ' ὅλα αὐτὰ ἐσεῖς μουρέ ψηφίσατε τὸ Ῥώμα
 ἐκεῖδ' ποῦ λέει τσ' ἀποκατινοῦ σας βρώμα.

Μουρέ δὲ φθάνει ποῦ ἐβοτάρατε τὸν κόντε
 μόνε μου ξεφουρνίσατε καὶ ἄλλον ἕνα.
 μουρέ μὰ μ' ἕνα τέτιο **contra** τοῖ τιμῆς μου **affronte**
 μπροῦ γιὰ νὰ μισέψω ποῖδ' στὰ ξένα
 μουρέ κιὰν τύχη τὸν τρηνὸ ἀντιπρόσωπο τοῦ Τζάντε
 μέσα σὲ παρλαμέντο τοῖ Ἐλλὰς ζυβρίσουνε μπιρμπάντε

Καὶ μέσα σ' οὐλ' αὐτὰ νάχω τὸ Γιακωβάτο
 μαθές ἐκεῖδ' τὸν τετραπερασμένο Γεωργαντάρα
 νὰ μὲ ξεπλαῖνη νύχτα μέρ' ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὸν πάτο
 καὶ νὰ μ' ἀνακατώνη τὴν τιμὴ μου σὰ χουλιάρα
 μουρέ **impossibile** δὲν πάω στὸ παρλαμέντο
 γὰ νὰ γρικῶ **πῶχεις τὴν τιμὴ σου** Μὰ **πᾶσα momento**

Μὰ ἔλα πάλι ποῦ μὲ κράζει ἡ φτωχὴ μας μάνα
 μαθές ἡ ἀρωχλη πατρίδα !! . . . μὴ τὸν ἅγιο ! . . .
 καὶ ξέρω πῶς σὲ κάθε ποῦ θ' ἀκούω καμπάνα
 γιὰ τὴν τιμὴ μου. θὰ μου λέει **Κωνσταντίνε μου κουράγιο**
 μουρέ νὰ θυσιάσω πρέπει τὴν τιμὴ μου
 κ' ἡ μάνα θὰ μου πῆ—Λουπάρεδ' ἔχε τὴν εὐχὴ μου

ΚΟΥΑΞ ΚΟΥΑΞ.

Ὁ Βουλευτὴς Σκουζὲς εἶναι ὁ μικρὸς διάβολος ὑψη-
 φίων τινῶν ἀποτυχόντων. Ἀφοῦ ἐξεφύτρωσε σωστὰ σωστὰ
 ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ Ἀττικῆς, οἱ μασκαρατζῆκοι
 προσπαθοῦν ἐκ παντός τρόπου νὰ τὸν ἀπομακρύνωσιν ἐκ
 τῶν συντρόφων του ὡς ἀνήλικον. Καὶ τρέχουν εἰς τὰ ληξιαρ-
 χικὰ βιβλία, καὶ ζητοῦσι νὰ εὕρωσι τὴν νταντὰ του, καὶ
 τὸν παπᾶ ὁποῦ τὸν ἐξάρτισε, καὶ τὴν μαμὴ ὁποῦ τὸν πρω-
 τόπιασε, ἀλλὰ τίποτε ! τίποτε ! Ὁ μικρὸς πειρασμὸς ἐξη-
 φάνισε πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τὸν
 κόσμον σημεῖα. Ἐν τούτοις αὐτοὶ δὲν παύουσι τὰς ἐρεῦνας
 των, ἀνατρέχοντες πάντοτε εἰς τὰ ὀπίσω. Κάλλιον θὰ ἦτο

ὁ ἀφύτρωσι πῶς τὰ ὀπίσω ἀπὸ εἰλικρινεῖς περὶ τὴν ἀνὴ ξε-
 γασμένα.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν αὐτοῦ ὁ ἕνας ἀπεσπαστὸν ἐκδο-
 κούμενος τοῦς Συριώτας νὰ συνδέσῃ ὅλας τὰς κλάσας τοῦ
 Αἰγαίου Πελάγους σὲ ἡ ἡ ρ ο δ ο ρ μ α κ ῶ ς π ἰ ρ ρ ἰ τ ἡ ς Σ υ ρ -
 ῶ ν. Τὸ μεγαλοῦν ἔργον ἀνέλαβεν ὁ ὑσαχὴν ἀποτυχεῖς
 βουλευτὴς Σκουζὲς.

Μεταξὺ δύο Χίων.

— Ἀλλ' ἄλλ' ἔτσι πάθαμεν οἱ κανονιστοὶ, ἀκούε ἐκεῖ
 ν' ἀφίσωμεν τὸν Μπουμπουτῆ, κ' ἂν ἀριβάρη ἡ Χόβαστ
 ξαφρικὰ μὲ τὴν ἀουάδα του ;

— Καὶ ἐν ἔχομεν ποῖδ' ἀνάγκη νὰ σὰς γαρῶ γιατί ὁ
 Σκουλούδης μας φτιάνει τὸ λιμάνι, καὶ ἐν πένονε ποῖδ' μέ-
 σα οἱ παλιότουκοι.

— Ἀλλ' κουζουλέ, κ' ἂν μὰς κανονίσουνε ἀπὸξω ἕτσι
 θὰ κάμωμεν.

— Ἢ τὰ κάμωμεν πριχρὸ προφθάσουνε νὰ μὰς κανονιά-
 ρουνε χαρῶσε.

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ σπῆτι τοῦ Τσιγγροῦ.

— Σὰ σαλεπιτζῆς μὲ τὰ ποτηράκια του.

Κάτωθι τῆς οἰκίας Σλήμαν ἕνα γεροντοκόριον καὶ μία
 ἔγγαμος.

Τὸ γεροντ. Καυμένη τί ἀναίδεια αὐτὸς ὁ Σλήμαν !..

— Ἢ ἔγγαμος. Ὅχι ἀδελφή, ὅλα τὰ πράγματα
 εἶναι μία συνθήσια. . .

Γεροντ. Ναι, ἀλλ' ἐγὼ ποῦ πρώτη φορὰ τὰ βλέπω !..

Ἢ ἂν ἦμιον ἀδελφὸς τοῦ Δεληγεώργη, ἠκούσαμὲν τινα λέ-
 γοντα, θὰ ἔκαμα τὴν καρδιά τοῦ ἀδελφοῦ μου κ ο κ ο ρ ἔ τ σ ι.

Δάξτε μίαν οὐγγίαν ὑπεκακούνας, τοεῖς οὐγγίαις μα-
 γνησίαις, ἐν δ' ἄμιον λαουδάνου, κάμετε ἐξ αὐτῶν ἐν μίγ-
 μα, φάγετε, κα τ α λ α μ β ἄ ν ε τ ε τ ρ ῖ α δ ρ ἄ μ α ι α . . .
 καὶ ἡ θερμὴ κόπτεται παραυτίκα. ΕΒΑΒΕΡΙΟΣ ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

Ἢ ἐν τινι στρατοπέδῳ.

Εἷς ἀξιωματικὸς διατάσσει στρατιώτην νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ
 τινος δένδρου πρὸς κατατάκωσιν τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ ἀξιωματικὸς. Ξεῦρεις τί ὀφείλεις κατὰ πρῶτον
 νὰ πράξης ;

— Μάλιστα κύριε ἀξιωματικὲ, νὰ προσέξω ὅσον μπορῶ
 νὰ μὴν πέσω κάτω.

Ὁ «Ἐιλογεύς» δὲν φαίνεται πλέον. Ἢ παρουσία του ἦ-
 το ἀναγκαῖα μόνον κατὰ τὰς ἐλλογὰς ὥστε ὁ Σολιάγ-
 κος μετὰ τετραετίαν θὰ ἔχη πάλιν τὴν περὶ ὁ δ ὶ ν σου.

Εἷς ὑπαξιωματικὸς ἀπὸ τῆς διαδόσεως περὶ προβιβα-
 σμῶν ἔδωκε καθ' ἐκάστην νύχτα τὸν Βαλτινον εἰς τὸν
 ὕπνον του. Μίαν πρώταν ἐγείρεται καὶ ἀιρνηθῶς ἀκούε. Ἢ-
 να λούστρον.

— Ἢ ἐφημερὶς καὶ οἱ προβιβασμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν . . .

Ὁ ὑπαξιωματικὸς ὁμᾶ εἰς τὸ παράθυρον.

— Βρὲ μικρὲ ἐπιδιδάσθηκα κ' ἐγὼ ; . . .

— Ναί κύρ λογία γιατί ἐπρωβίθασθήκατε ὅσοι!

— Κυρία μου σᾶς προσκυνῶ . . .

— ὦ! . . . καὶ πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ καλὸ; βρε ἀδελφε ἔχεις ἕνα αἰῶνα νὰ μᾶς εἴθης . . .

— Ναί ἔχεις δίκαιον, ἀλλ' εἶχα ἀσχολίας . . . τώρα ὅμως θὰ ἔρχωμαι ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ.

— Ὅχι ἀδελφε δὲν μου χρειάζεται . . .

— Τότε ἔρχομαι ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωὶ! . . .

Πῶς σοῦ φαίνονται τὰ γεροντοκόριτσα.

— Σὰν τὸ Βελισσάριο τὸν Καρχαρία καὶ κάτι ἄλλα κάρθια περασμένα, μὰ ποῦ μποροῦνε ἀκόμα νὰ κάμουν τὴ δουλειά τους.

Προσέχετε τὸν Μπουφίδην! . . . ἔχει ψεύτικον ὄνομα δὲν ἀνάγεται εἰς τὸ βασιλείον τῶν πτηνῶν, ἀλλ' εἰς τὸ βασιλείον τῶν πανούργων ζώων. Με ἄλλους λόγους εἶναι ἀλεποῦ καὶ ὄχι μπουφός· ἤλλαξε τὸ ὄνομά του, καθὼς ὁ κροκόδειλος ἀλλάσσει τὴν φωνήν του διὰ νὰ κατασπαράξῃ τὸ θῦμά του. Τὴν φορὰν ταύτην ἐπῆρε εἰς τὸ λαιμὸ του τὸ Φίλωνα καὶ τὸν Γεωργαντᾶν.

Ἄλλὰ καὶ οἱ εὐλογημένοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ἀφοῦ ἐγνώριζον δι' ὁ κράγτης δὲν ἦτο μπουφός πῶς ἐπῆγαν νὰ πέσουν στὰ δίχτυα του;

Σκηνὴ ἀπὸ τὰ βᾶσχανα τοῦ Βασιλάκη. Εἰς ὑπρέτης εἰσέρχεται δρομαίως εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ πετᾷ ἀκουσίως τὴν ὑπρέτριαν· συγχρόνως ἐκπέμπει ἐν—ὄχ— ὀξύτατον—τί ἐπαθες; τῷ λέγει ἡ ὑπρέτρια ἐκπλαγεῖσα.

— Ἐκεῖνο ποῦ θὰ ἔκανες ἐσὺ τὸ ἔκαμα ἐγὼ, ἀγάπη μου! . . .

Μέθοδος τοῦ πίνειν νερόν

— παιδί, φέρε μου ἕνα ποτήρι νερό

— ἀμέσως Μετὰ παρέλευσιν πέντε λεπτῶν.

— Παιδί εἶπα ἕνα ποτήρι νερό!!

— ἀμέσως Μετὰ παρέλευσιν ἀκόμη πέντε λεπτῶν.

— Μικρὲ φέρε μου μίαν μέντα . . . Ἡ μέντα εὐρίσκεται ἐπὶ τραπέζης τὸ πλῆρες ποτήριον ὕδατος κενοῦνται καὶ τώρα

— Παιδί λάβε τὴν μέντα σου δὲν μου κάνει.

— Ὁ γέρον Κριζώτης παρητσοκλιάζεται μὲ ἐν ὄνομα τὸ ὁποῖον δὲν γράφεται, ἀλλὰ μόνον φέρεται ἐπὶ τοῦ στόματος. Ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ ἐλέγε τις ἀνήκων εἰς τὸ κόμμα του.

— Μωρὲ πῶς σοῦ φαίνεται.

Ὁ Φλογαίτης νὰ μᾶς φάῃ τὴν κοῦ . . . (εἶναι τὸ παρτσούκλι.

Ἄν τὰ προγράμματα τοῦ Λεβίδη καὶ τοῦ Ψύλλα ἤλασον ἡμερομηνίαν ὁ Λεβίδης καὶ ὁ Ψύλλας θὰ ἀντήλασσον θέσιν.

Ἐὰν εἴδητε ὀμάδα ἀξιωματικῶν, θὰ κάμετε τὴν παρετήρησιν ὅτι, τὰ ἄστρα τῶν ἀξιωματικῶν μας εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ τὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Εἰς τὸ Καρφεῖον (ὡς ὀνομάζει τὸ Καφφενεῖον ὁ

«Ραμπανός») τοῦ Γαλιποπόλου καυκάσου, πορτίες ὁ Κουμπάρης, πρὸς τοὺς βεβαίνοντας αὐτοὺς, ὁμιλοῦντα τὰ ἐπιχομένως ἐκλογίως θὰ ἐξείλετο βουλευτὴς . . .

— *Jene veux plus . . . ça me suffit* εἰς γὰρ ὀνομασμένος.

Διέρχεται ἐν ἡ κ ο ι ο τ ο ο ρ ε ο ν .

— Παίρνεις μίαν ἀπ' αὐταῖς;

— Ὅτις νὰ μου τῆς δώσουν δὲν τῆς παίρω! . . .

Πρὸς τὸν Βλαχάνη κεντρικὸν ταμιὰν διερχόμενον ἐφ' ἀμαξίας.

— Εἰς εὐρυτῆς, — Μεγαλειότητε! . . .

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἐξοφόρου οἰκίας τοῦ ξενοδοχείου τοῦ στέμματος, φαίνεται μελάν σημεῖον κινούμενον.

— Τινες διαβάττι.

— Τί νὰ ἦναι ἐκεῖνο ποῦ φαίνεται ἐκεῖ ψηλά;

— Εἶναι μυῖγα . . .

— Ὅχι ἀδελφε εἶαι σκυλάκι μαῦρο, φαίνεται τόσο μικρὸ ἐξ αἰτίας τῆς ἀποσάσεως.

Μετὰ μακρὰν φιλονικίαν, ἀνέρχονται τὴν κλίμακα τοῦ ξενοδοχείου, φθάνουσι εἰς τὴν κορυφήν, καὶ ἀνοίγουσι τὴν θύραν. Ὅποια ἐκπλήξις! . . . ἐπὶ τοῦ παραθύρου ἐκάθητο ὡς ἀλέφης ὁ ἐν Πειραιεὶ ξενοδόχος Λάζαρος κάπνιζων ναργιλέν!

Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ «Ραμπανός» μὲ τὸ Χαμ.σπίγγλερ, τὴν Ἀρράχνη, τὸν Τραμκοῦκο καὶ τὸ ἄλλο συναφι.

— Σὰν τὸν ἀρρωστικὸν ποῦ τὸν βοηθᾶνε πολλοὶ γιατροὶ γιὰ νὰ τελειώσῃ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα.

Ἀφίξεις.

Ἄφικετο ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ξυλοχιδάρας φορτωμένος ὡς ζύλον ἐπὶ γαιδάρας.

Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ δικ. ἀντιπρόσωπος τῆς Τήνου ὑγιῆς τὴν καρδίαν ἀλλὰ μὲ λόξα.

Ὡσαύτως ἀφίκετο ὁ δικ. ἀντιπρόσωπος τοῦ Δαδὶ καθήμενος ἐπὶ ὄνου καὶ ψελλίζων δηλαδὴ νὰ γίνονταν ὁ γαϊδάρος δαδί . . .

Εἰς Καλλιγιστῆς καὶ εἰς Σκουζιστῆς.

— Τᾶμαθες, τὴν ἐπαθεν ὁ δικός σου ὁ Σκουζῆς.

— Γιατί.

— Γιατὶ θὰ τὸν πετάξουνε ἐξω ἀπὸ τὴ Βουλῆ . . . εἶναι νέος.

— Καὶ τὸ δικό σου γιατί εἶναι γίρος.

Στρατιώτης βακένδουτος παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος καὶ ζητεῖ ἐνδυμα καινούργιας.

— Ἐνδυμα καινούργιας; τῷ λέγει ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ τότε πῶς θὰ φαίνονται αἱ πληγαί σου;

ΟΝΕΙΡΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

Νά είχα σύντροφο τὸ Μεσσινέζην
καὶ τὴν παλιόγλωσσα τοῦ Γιακωβάτου
νά είχα τὸ Ντσιζίνι ποῦ δὲν παίζει
τὸ 'Ρούκη (*) ποῦ δὲν πάει πέρα κάτω
κ' ἐγὼ νά ἤμουν τῆς πεντάδος ἀρχηγός
βεβαίως θά γενόμουνα πρωθυπουργός.

Νά είχα ἑπαδὸ μου τὸ Μικράκη
καὶ τὸν Κουμπάρη ποῦ δὲ χορατεύει
νά είχ' ἀκόμη τὸ κύρ Θιδωράκη
καὶ τὸ Ζωχιὸ ποῦ πάντα προφυτεύει
κ' ἐγὼ νά ἤμουν τῆς πεντάδος ἀρχηγός
βεβαίως θά γενόμουνα πρωθυπουργός.

Πέντε θά βλέπω μέσα στή βουλή μου
καὶ πέντε ὅταν θά νά βγαίνω ἔξω
θά ἔχουν κεφαλή τὴν κεφαλή μου
καὶ στή φωτιά! . . ἂν στή φωτιά θά τρέξω
ὄλων αὐτῶν ἂν ἤμουνα ὁ ἀρχηγός
ὦ! θὶ γενόμουν σίγουρα πρωθυπουργός.

Τώρα ἂν είχα καὶ τὸν Τσουτσουνάτο
νά μᾶς στηλώνη ὄλους σὰν κολόνα
θά βλέπαμε τὸν κόσμον ἄνω κάτω
καινούργιο θά σκαρώνουμε αἰῶνα
καὶ τοτ ὁ χθεσινός Ἰσαμπιχαδίσκος
θά ἐγενόταν μέγας ἀνθρωπιστικός.

ΓΕΥΜΑ ΦΙΝΟΠΟΥΓΟΥΛΟΥ.

Λέγεται ὅτι ὁ Φινόπουλος θά προσκαλέσῃ εἰς γεῦμα τοὺς
ἀποτυχόντας βουλευτάς, μετὰ τὸ ὁποῖον θά δοθῇ μέγας
χορὸς (bal masqué). Οἱ ὑποψήφιοι δὲν θά φέρωσι προσω-
πίδας. Κατ' αὐτὸν οἱ συνδαιτημόνες θά ψάλλωσι τὰ ἀκό-
λουθα ἄσματα.

ΛΕΒΙΔΗΣ (μὲ φωνὴν τεπόρου). C'est moi, c'est moi pe-
tit Déligeorge (κατὰ τὸν ἦχον τοῦ Φίχουστ) laisse moi
laisse moi.

ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ (κλέφτικο). Σὺν ψέ . . μωρὲ σὰν ψέματα
μου φαίνεται ἀκόμα . . .

ΜΑΚΡΑΚΗΣ (μὲ ἦχον πλάγιον τέταρτον). Τὸ τροπάρη
τῆς Κασσιανῆς.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ (minor). Σὺν τοῦ κοράκου τὸ φτερό ἐμά-
[ρισ' ἡ καρδιά μου

Τὰ γένεια, τὰ μουστάκια μου καὶ τὰ ὄφρυδά μου.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ (κλέφτικο). Νὰ χέ... μωρὲ νὰ χέζηγες
καυμένη Ντεληγεώργη.

ΚΟΥΜΠΑΡΗΣ. Τὰ πουλιὰ ποῦ πετοῦν στὸν ἀγέρα . . .

ΡΟΜΠΟΥΤΣΗΣ. Μὲ ἄνεμο μπονέντε . . .

ΤΡΙΤΑΚΗΣ. 'Ε! πάρε σὺ τὴ λύρα σου καὶ ἐγὼ τὸν ταμ-
πουρά μου.

ΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ (οἰκοδεσπότης). 'Εγὼ γουροῦνι, σ' ἀγαπῶ
καὶ θά σέ τρώω ψημμένο.

(*) Δὲν ἐννοοῦμεν τὸ Σολιάγχο.

ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΗΣ. Κραζῶντες πετεινοὶ, κάμιατε ὀκνητὰ . .
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Θ' ἀπαγγεῖλε μιαν ἀποστολήν τοῦ Α-
ρείου Πάγου.

ΒΛΑΧΟΣ. Μὲ πᾶρε τὸ ποτάρι (κατὰ τὸ ἦχον σ' ἀποστ-
τὴ γε τοῦτσα).

'Εντελεῖ ὁ Μακράκης θά χορεύσῃ ἴσο, ὁ δὲ Μακροκί-
σταὶ θά παίζουν ὁ καθεὶς τὸ ὄργανόν του.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΑΚΩΒΑΤΟΥΣ

Ὁ λαὸς τῆς Ἀττικῆς ἀνυπομόνως περιμένει τοὺς ἀδελ-
φοὺς Ἰακωβάτους. Λέγεται ὅτι ὁ μεσσιὸς ἀδελφός, ὁ καὶ
δεινὸς ῥήτωρ, εἶναι ἡ ψυχὴ ἧτις ἰθὺναι πρὸ μύθου αὐτοῦ
ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους δύο ἀδελφούς. Λέγεται πρὸς τοὺς
τοὺς ὅτι, ὅποταν χορεύει ὁ Γεωργαντάρας, ὁ Νικολεττός
καὶ ὁ Χαλαυπάκης ἀποτελοῦσι τὸν ἦχον τῆς φωνῆς του.

Ὁ «Μπάσκακας» ἐκ τῶν προτέρων προσφέρει εἰς τοὺς ἀ-
ναγνώστας του ἐν σκιαγράφημα ῥητορικοῦ λόγου τοῦ Ἰακω-
βάτου.

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΡΑΣ. Κύριοι Βουλευταί.

ΚΩΝΣΤ. καὶ ΧΑΡΑΛΑΜ. ευταί.

ΓΕΩΡΓ. Παρῆλθε μέχρι τοῦδε ἀρετὴς ἡμεῖς . . .

Κ. Χ. ὄρις.

ΦΕΩΡΓ. Καθ' ὃν εἶμαι ἀπορριμματοσμένος τῶν τῆς πο-
λιτείας πραγμάτων. . . .

Κ. Χ. ἄτων.

Γ. Εἶχον διαρρήξει μεθ' ὀλιῶν τῶν ἀνθρώπων τὰς σχέσεις.

Κ. Χ. ἡέσεις.

Γ. Καὶ δὲν ἐβλεπον ἕκτοτε οὔτε φίλους, οὔτε ἀδελφούς,
οὔτε ἀδελφάς. . . .

Κ. Χ. φᾶς. φᾶς.

Γ. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν εἶχον ἀποθάσει

Κ. Χ. φράνει.

Γ. Ἄλλ' ἤδη ὅτε βλέπω ὅτι ἡ πατρίς μας

Κ. Χ. τρεῖς μας.

Γ. Ἀφοῦ τὴν κυβερνᾷ ὁ Κουμουνοσῦρος

Χ. Κ. οῦρος.

Γ. Τρέχει τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων.

Χ. Κ. οῖνων.

Γ. Ἠθάνθη τὰς τῆς φιλοπατρίας χορδὰς

Χ. Κ. ὄρδας

Γ. Καὶ καταληφθῆις οὕτως εἰπεῖν ἐξ ἀπίνης

Χ. Κ. πίνεις

Γ. Ἠγέρθη τὸ κραθβάτου μου καὶ ἐξαλλὸς ἐκ τοῦ θει-
ματίω περιεπάτον

Χ. Κ. πάτον

Γ. Σκεπτόμενος τίνι τρόπῳ θά μὲ εἰδῶσιν εἰς Ἀθήνας

ὡς κομήτην.

Χ. Κ. μήτην

Γ. Καὶ νὰ τρομάξωσιν ὄλοι οἱ σφαγιάσαντες τὴν πατρίδα

Χ. Κ. ἀρίδα

Γ. Οἷτινες μετὰ τοσαύτας κατὰ . . . (ἰδῶ πίνεις νερόν)

Χ. Κ. αὐτας κατὰ . . .

Γ. Καταχρήσεις ἅς διεπράξαντο θά εὑρωσι τὴν τιμω-
ρίαν τῶν ἀπὸ τὰ ἠνωμένα τῶν ἀντιπροσώπων ἀδελφάτα.

Κ. Χ. φάτα . . . φ . . . φάτα